

Kinderen

Naar verhouding zijn er niet veel vrouwelijke vogelaars, dat zal iedereen wel eens zijn opgevallen. Uit eigen ervaring kan ik meedelen dat deze contra-emancipatoire situatie al vroeg in de ontwikkeling van een mens ontstaat.

Met mijn zoontje, bijna twee jaar jonger dan zijn zus, is het vaak aardig vogels kijken. Vooral roofvogels en ander spectaculair gedierte zoals Ooievaars en Kraanvogels weten zijn aandacht vast te houden. Tijdens onze vakantie in Frankrijk hadden wij het geluk dat er een paartje Slangenarenden op de berg broedde, zodat er tijdens onze sluiptochten over de hellingen altijd wel een flinke roofvogel in de lucht hing. Kleiner grut als Kneutjes en Vinken kunnen hem nog niet erg boeien, maar dat komt nog wel. Vogelaars moeten, in tegenstelling tot normale mensen, groot beginnen.

Als pa en broer aankondigen dat ze vogels gaan kijken heeft oudere zus altijd wel een goede reden om niet mee te gaan. Ze moet lezen, of skeeleren, of vriendinnen opbellen, zin in de Ezumakeeg heeft ze in ieder geval niet. En toch, ik verklaar het plechtig, heb ik het geprobeerd. Als klein, nog broerloos meisje ging ze mee naar vogelrijke plekken en tuurde door een plastic kijkertje naar zwanen en andere aansprekende kinderboekvogels. Maar het sloeg niet echt aan, al hou je als vader natuurlijk hoop.

Maar laatst kwam ik bij mijn dochter in de klas en werd het me op wrede wijze duidelijk dat zij nooit een vogelaar zal worden. Lees haar opstel en ik hoef verder niets meer uit te leggen:

Houtsnip

Mama, papa, mijn broer en ik zaten op een dag in ons nederige autootje. Mama zat achter het stuur. Papa zat naar buiten te kijken.

Opeens vloog er een belabberd vogeltje langs. Door dat belabberde vogeltje werd papa totaal hysterisch, gek en tureluurs. Hoewel het geen tureluur was. Het was een houtsnip.

Ik zei zoals gewoonlijk dat het me interesseerde. Niet dus. Toen begon papa te vertellen hoe dat belabberde vogeltje eruit zag, terwijl ik dat zelf ook wel had gezien.

Op de terugweg zat papa weer over het belabberde vogeltje te spreken. Helaas. Het was een heel interessant gesprek.

AHUMBA!